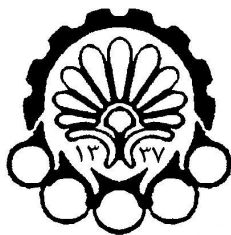

فهرست مطالب

۲	مقدمه و تاریخچه
۶	۱ مفاهیم و تعاریف مقدماتی
۶	۱.۱ مفاهیم نظریه ی مجموعه ها
۷	۲.۱ مفاهیم اولیه جبرخطی
۸	۳.۱ مفاهیم اولیه ی جبری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشگاه صنعتی امیر کبیر
دانشکده‌ی ریاضی و علوم کامپیوتر
گروه ریاضی محض

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد ریاضی

بردارهای فروبنیوس و سری هیلبرت وابسته به
نیمگروه‌های به هم چسبیده

استاد راهنما

دکتر فرهاد رحمتی

نگارش

نغمه توسلی بنابی

مهر ماه ۱۳۹۴

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر

رساله کارشناسی ارشد

بردارهای فروبنیوس و سری هیلبرت وابسته به نیمگروه های به هم چسبیده

نگارش: نغمه توسلی بنابی

امضاء:

استاد راهنما: دکتر فرهاد رحمتی

امضاء:

استاد ممتحن داخلی:

امضاء:

استاد ممتحن خارجی:

سنگر و قدردانی:

چکیده:

فرض کنیم S_1 و S_2 دو نیمگروه آفین و S نیمگروه چسبیده ی آنها باشد. برخی ناورداهای S مربوط به S_1 و S_2 هستند و باتوجه به مقادیر آنها در S_1 و S_2 قابل محاسبه است. در این پایان نامه برخی از مهمترین خواصی را که تحت چسباندن دو نیمگروه حفظ میشوند مرور میکنیم و به بررسی بردار فروبنیوس و سری هیلبرت نیمگروه های به هم چسبیده و نیز کاربردهای نیمگروه های آفین اشتراک کامل میپردازیم.

کلمات کلیدی

نیمگروه آفین- بردار فروبنیوس- سری هیلبرت- نیمگروه چسبیده

مقدمه و تاریخچه

مقدمه و تاریخچه:

مجموعه S را به همراه عمل دوتایی $+$ نیمگروه آفین گوئیم هرگاه برای برخی $m \in \mathbb{Z}$ ؛ S زیرتکوار باتولید متناهی \mathbb{Z}^m باشد.

اگر نیمگروه آفین $(-S)$ را تشکیل دهیم و داشته باشیم $S \cap (-S) = \{0\}$ در این صورت S را کاهش یافته می نامیم. به سادگی میتوان نشان داد که نیمگروه آفین کاهش یافته S دارای یک دستگاه مولد مینیمال منحصر به فرد است. تعداد اعضای دستگاه مینیمال S را بعد نشاننده S می نامیم. توجه کنیم که هر نیمگروه آفین کاهش یافته را برای برخی $m \in \mathbb{N}$ میتوان در \mathbb{N}^m نشانند. در این پایان نامه نیمگروه های آفین مورد نظر ما زیرتکواریهایی از \mathbb{N}^m هستند. فرض کنیم S یک نیمگروه آفین باشد گروه تولیدشده توسط آن را با $G(S)$ نمایش میدهیم و آن را به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$G(S) = \{a - b \mid a, b \in S\}$$

فرض کنیم A دستگاه مولد مینیمال S و $A = A_1 \cup A_2$ یک افراز نابديهی A و $S_i =$ تکوار تولیدشده توسط A_i برای $i \in \{1, 2\}$ باشد. در این صورت $S = S_1 + S_2$. گوئیم S نیمگروه چسبیده S_1 و S_2 توسط d است هرگاه داشته باشیم:

$$d \in S_1 \cap S_2 \quad (1)$$

$$d\mathbb{Z} \in G(S_1) \cap G(S_2) \quad (2)$$

و آن را با $S = S_1 +_d S_2$ نشان میدهیم. برخی خواص S_1 و S_2 تحت چسباندن حفظ میشوند. فرض کنیم $A = \{a_1, \dots, a_m\}$ دستگاه مولد مینیمال S باشد. همریختی تکواری $S \rightarrow \mathbb{N}^m : \varphi$ با ضابطه $\varphi(e_i) = a_i$ یک همریختی تکواری پوشاست. هسته φ این همریختی به صورت کلاس هم ارزی آن دسته از اعضای S است که تحت همریختی دارای تصویر یکسان هستند که به صورت زیر تعریف میشود:

$$\ker \varphi = \{(a, b) \in \mathbb{N}^m \times \mathbb{N}^m \mid \varphi(a) = \varphi(b)\}$$

بنابراین S بعنوان یک تکوار با $\frac{\mathbb{N}^m}{\ker \varphi}$ یکرخت است.

دستگاه مولد برای هسته φ همریختی فوق را یک نمایش برای S نامیم و آن را با ρ نشان میدهیم. نمایش مینیمال S نمایشی است که هیچیک از زیرمجموعه های سره φ برای S نباشند. تمام نمایش های مینیمال S در صورت متناهی بودن؛ دارای تعداد اعضای یکسان هستند.

فرض کنیم $S = S_1 +_d S_2$ و $S_i = \{a_i, \dots, a_m\}$ با $i \in \{1, 2\}$ و $A = A_1 \cup A_2$ افزاز نابديهی A باشند. بدون کاسته شدن از کلیت موضوع فرض کنیم $A_1 = \{a_1, \dots, a_l\}$ و $A_2 = \{a_{l+1}, \dots, a_m\}$ اگر ρ_1 و ρ_2 به ترتیب نمایش های مینیمال S_1 و S_2 باشند در این صورت برای هر $(a, b) \in \mathbb{N}^m \times \mathbb{N}^m$ نمایش مینیمال S به صورت زیر است:

$$\rho = \rho_1 \cup \rho_2 \cup \{(a, b)\}$$

توجه داریم که l مختصات اول b برابر با صفر و نیز $m - l$ مختصات باقی مانده از a برابر با صفر است. عضو بتی نیمگروه آفین S را به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$Betti(S) = \{s \in S \mid a, b \in \varphi^{-1}(s); (a, b) \in \rho\}$$

که در آن ρ نمایش مینیمالی از S است. و اگر $S = S_1 +_d S_2$ داریم:

$$Betti(S_1 +_d S_2) = Betti(S_1) \cup Betti(S_2) \cup \{d\}$$

نیمگروه های آفینی را که تنها دارای یک عامل بتی هستند میتوان به عنوان چسبانده φ برخی کپی های نیمگروه های آفین با نمایش مینیمال تهی توسط d مشخص کرد و بنابراین برای برخی $t \in \mathbb{Z}_{>0}$ با \mathbb{Z}^t یکرخت است. نیمگروه آفین S را به طور یکتا نمایش داده شده گوییم هرگاه داشته باشیم:

$$\forall \tau, \sigma \in \rho \quad \& \quad \forall (a, b) \in \sigma \rightarrow (a, b) \in \tau \vee (b, a) \in \tau.$$

که در آن ρ نمایش مینیمال S است.

بعبارت دیگر هرگاه یک نمایش مینیمال منحصر به فرد در حد تجدید آرایشی از زوج های نمایش مینیمال S وجود داشته باشد.

اگر $S = S_1 +_d S_2$ در این صورت S را به طور یکتا نمایش داده شده گوییم اگر و تنها اگر S_1 و S_2 به طور یکتا نمایش داده شده باشند و داشته باشیم:

$$\forall a \in Betti(S_1) \cup Betti(S_2); \pm(d - a) \notin S_1 +_d S_2$$

فرض کنیم S نیمگروهی آفین؛ ρ نمایش مینیمالی برای آن؛ بعد نشاننده φ برابر n و فضای برداری تولید شده توسط آن باشد. داریم:

$$|\rho| \geq n - \dim V$$

نیمگروه آفین S را اشتراک کامل گوئیم هرگاه تعداد اعضای هرکدام از نمایش های مینیمال برابر با تفاضل بعد نشانده ی S و بعد فضای برداری تولید شده توسط S باشد.

میتوان نشان داد که یک نیمگروه آفین اشتراک کامل است اگر و تنها اگر برای برخی $t \in \mathbb{Z}_{>0}$ با \mathbb{N}^t یکرخت باشد.

یا

چسبانده ی دو نیمگروه آفین اشتراک کامل باشد.

نیمگروه عددی زیرتکواری از \mathbb{N} است که دارای متمم متناهی در \mathbb{N} باشد. به سادگی میتوان دید که هر نیمگروه عددی با تولید متناهی است بنابراین هر نیمگروه عددی یک نیمگروه آفین است. فرض کنیم S یک نیمگروه عددی باشد. بزرگترین عدد صحیحی که را که به S متعلق نباشد عدد فروبنیوس S می نامیم و آن را با $F(S)$ نشان میدهم و طبق تعریف آن داریم:

$$F(S) + 1 + \mathbb{N} \subseteq S$$

و نیز $F(S) + 1$ را هادی S می نامیم.

هادی دو نیمگروه چسبیده $S = S_1 +_d S_2$ توسط هادی هرکدام از نیمگروه ها و نیز d قابل محاسبه است و به سادگی میتوان فرمولی برای عدد فروبنیوس نیمگروه های عددی چسبیده به دست آورد که یکی از اهداف کار ما تعمیم این فرمول برای نیمگروه های آفین است!

فرض کنیم S یک نیمگروه عددی باشد. عضو $g \in \mathbb{Z} \setminus S$ را شبه عدد فروبنیوس گوئیم هرگاه داشته باشیم:

$$g + S \setminus \{0\} \subseteq S$$

ویژه عدد فروبنیوس نیمگروه S یک شبه عدد فروبنیوس نیز هست.

تعداد اعضای مجموعه ی شبه اعداد فروبنیوس نیمگروه S را نوع (کوهن مکالی) S می نامیم و آن را با $t(S)$ نشان میدهم.

نیمگروه عددی S . رامتقارن گوئیم هرگاه نوع آن برابر با ۱ باشد

نیمگروه عددی به هم چسبیده $S = S_1 +_d S_2$ متقارن است اگر و تنها اگر هریک از نیمگروه های S_1 و S_2 متقارن باشند و داریم:

$$t(S_1 +_d S_2) = t(S_1)t(S_2)$$

(*)

توجه داریم که چسباندن نیمگروه های عددی اندکی متفاوت است و درواقع برای اینکار تکوارهای S_1 و S_2 را بر مقسوم علیه مشترکشان تقسیم میکنیم تا نیمگروه های عددی S_1 و S_2 بدست آیند.

نیمگروه عددی S را شبه متقارن گوئیم هرگاه تنها دارای دو شبه عدد فروبنیوس $F(S)$ و نصف آن باشد.

نیمگروه عددی S را تقریبا متقارن گوئیم هرگاه داشته باشیم:

$$|\mathbb{N} \setminus S| = \frac{F(S)+t(S)}{۲}$$

فرمول (*) را میتوان بعنوان تعمیم این حقیقت دانست که نیمگروه حاصل از چسباندن دو نیمگروه متقارن؛ متقارن است و نیز نشان میدهد که

(۱) نیمگروه حاصل از چسباندن نیمگروه های عددی شبه متقارن نمیتواند شبه متقارن باشد.
 (۲) نیمگروه حاصل از چسباندن نیمگروه های عددی نامتقارن تقریباً متقارن؛ تقریباً متقارن نیست. فرض کنیم S یک نیمگروه آفین باشد و $S \setminus \{0\}$ مجموعه ی اپری S را به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$Ap(S, s) = \{x \in S \mid x - s \notin S\}$$

مجموعه ی فوق درحالت کلی دارای تعداد نامتناهی عضو است ولی اگر S یک نیمگروه عددی باشد و $s \in S \setminus \{0\}$ در این صورت داریم:

$$|Ap(S, s)| = s$$

کوچکترین عدد صحیح مثبت متعلق به S را چندگانگی S می نامیم و آن را با m نشان میدهیم. فرض کنیم m چندگانگی S و $A = \{n_1, \dots, n_k\}$ دستگاه مولد مینیمال S باشد که در آن $n_1 < n_2 < \dots < n_k$ داریم:

$$n_1 = m$$

و

$$Ap(S, m) \subseteq \left\{ \sum_{i=1}^k a_i n_i \mid a_i \leq \alpha_i, i \in \{1, \dots, k\} \right\}$$

(**)

که در آن

$$\alpha_i = \max\{k \in \mathbb{N} \mid kn_i \in Ap(S, m)\}$$

زمانیکه در رابطه ی (**) تساوی برقرار شود گوییم مجموعه ی اپری؛ α - مستطیل است. هر نیمگروه عددی با مجموعه ی اپری α - مستطیل میتواند توسط چسباندن نیمگروهی عددی با همین ویژگی و یک کپی از \mathbb{N} تولید شود.

فرض کنیم S یک نیمگروه آفین و K یک میدان باشد. دراین صورت حلقه ی نیمگروهی $K[S]$ را به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$K[S] = \bigoplus_{s \in S} Kt^s$$

که در آن t متغیر است .

در این حلقه جمع به صورت مولفه به مولفه و ضرب با توجه به قانون توزیع پذیری زیر تعریف میشوند:

$$\forall r, r' \in S ; t^r t^{r'} = t^{r+r'}$$

اگر S نیمگروه عددی باشد در این صورت $K[S]$ یک زیرحلقه ی $K[t]$ است. به تازگی نشان داده شده است که برای هر خانواده ی $\{I\}$ ایدال $K[S_i]$ با $i \in \{1, 2\}$ توسط دو تک جمله ای تولید میشود.

اگر S نیمگروه عددی و $A = \{n_1, \dots, n_k\}$ دستگاه مولد مینیمال آن باشد در این صورت

$$m = (t^{n_1}, \dots, t^{n_k})$$

ایدهال ماکزیمال منحصر به فرد حلقه ی سری های توانی

است. $R = K[[t^{n_1}, \dots, t^{n_k}]] = K[[S]]$ تابع هیلبرت حلقه ی مدرج وابسته ی $\bigoplus_{n \in \mathbb{N}} \frac{m^n}{m^{n+1}}$ به صورت زیر تعریف میشود :

$$n \mapsto \dim_K \left(\frac{m^n}{m^{n+1}} \right)$$

اگر تابع هیلبرت حلقه های مدرج وابسته ی $K[[S_1]]$ و $K[[S_2]]$ غیرنزولی باشند در این صورت تابع هیلبرت حلقه ی مدرج وابسته ی $K[[S_1 +_d S_2]]$ زمانی چنین خواهد بود که چسباندن ؛ چسباندن خوبی باشد!

فصل ۱

مفاهیم و تعاریف مقدماتی

۱.۱ مفاهیم نظریه ی مجموعه ها

تعریف ۱.۱.۱. یک رابطه بین مجموعه های A و B زیرمجموعه ای مانند R از $A \times B$ است که به صورت زیر تعریف میشود:

$$R = \{(a, b) \in A \times B \mid aRb\}$$

و به اصطلاح میگوییم a و b باهم در رابطه هستند.
هر رابطه بین مجموعه A و خودش را رابطه روی A می نامیم.

مثال ۱. فرض کنیم A یک مجموعه باشد. رابطه ی تساوی بین اعضای A یک رابطه روی A است که به صورت زیر تعریف میشود:

$$R = \{(a, a) \mid a \in A\} \subseteq A \times A \quad (1.1)$$

تعریف ۲.۱.۱. فرض کنیم A یک مجموعه باشد. ترتیب جزئی مانند \leq روی مجموعه A یک رابطه روی A است که الف) انعکاسی باشد یعنی داشته باشیم:

$$\forall a \in A; a \leq a$$

(ب) بازتابی باشد یعنی داشته باشیم:

$$\forall a, b \in A; a \leq b \ \& \ b \leq a \Rightarrow a = b$$

(ج) تراییی باشد یعنی داشته باشیم:

$$\forall a, b, c \in A; a \leq b \ \& \ b \leq c \Rightarrow a \leq c$$

بعلاوه اگر داشته باشیم:

$$\forall a, b \in A; a \leq b \vee b \leq a$$

ترتیب \leq را کامل گوئیم.

تعریف ۳.۱.۱. فرض کنیم S یک مجموعه باشد. عمل دوتایی $*$ روی آن به صورت زیر تعریف میشود:

$$* : S \times S \rightarrow S$$

$$*(a, b) = a * b$$

به طوری که به هر عضو (a, b) از $S \times S$ عضوی مانند $a * b$ را در S نسبت میدهد.

۲.۱ مفاهیم اولیه جبر خطی

تعریف ۱.۲.۱. فرض کنیم K یک میدان باشد در این صورت فضای برداری روی میدان K یک گروه آبدلی جمعی مانند

V به همراه ضرب اسکالر زیر می باشد:

$$. : K \times V \rightarrow V$$

$$(a, v) \mapsto av$$

به طوری که برای هر $a, b \in K, u, v \in V, 1 \in K$ شرایط زیر برقرار باشند:

$$a.(u + v) = au + av \text{ (الف)}$$

$$(a + b).v = av + bv \text{ (ب)}$$

$$(ab)v = a(bv) \text{ (ج)}$$

$$1v = v \text{ (د)}$$

اعضای V را بردار و اعضای میدان K را اسکالر می نامیم.

تعریف ۲.۲.۱. فرض کنیم V یک فضای برداری باشد. مجموعه $\{v_1, \dots, v_p\}$ را در V مستقل خطی گوئیم هرگاه معادله $c_1v_1 + \dots + c_pv_p = 0$ دارای تنها یک جواب بدیهی زیر باشد:

$$c_1 = 0, \dots, c_p = 0$$

۳.۱ مفاهیم اولیه ی جبری

تعریف ۱.۳.۱. نیمگروه مجموعه ای مانند S به همراه عمل دوتایی $+$ روی آن است به طوریکه اعضای S نسبت به آن شرکت پذیر باشند یعنی داشته باشیم:

$$\forall a, b, c \in S ; a + (b + c) = (a + b) + c$$

و به اختصار $(S, +)$ را با همان نماد S نشان میدهیم.

تعریف ۲.۳.۱. تکوار مجموعه ای مانند S به همراه عمل دوتایی $+$ روی آن است به طوریکه دارای شرایط زیر باشد:

$$\forall x, y, z \in S ; (x + y) + z = x + (y + z) \text{ (۱)}$$

$$\forall x \in S ; \exists e \in S \text{ s.t. } x + e = e + x = x \text{ (۲)}$$

درواقع تکوار همان نیمگروهی است که دارای عضو خنثی باشد.

به اختصار $(S, +)$ را با S و عضو خنثی را نیز با 0 نشان میدهیم.

تعریف ۳.۳.۱. زیرتکوار تکواری مانند S با عمل دوتایی $+$ مجموعه ای مانند H است که $H \subseteq S$ و داریم:

$$0 \in H \text{ (۱)}$$

$$\forall a, b \in H ; a + b \in H \quad (۲)$$

تعریف ۴.۳.۱. فرض کنیم زیرمجموعه ای از تکرار S باشد. تکرار تولیدشده توسط A کوچکترین زیرتکرار S و شامل A است. عبارتی تکرار تولیدشده توسط A اشتراک تمام زیرتکرارهای S و شامل A می باشد و داریم:

$$\langle A \rangle = \{ \sum_{i=1}^r n_i a_i \mid r \in \mathbb{N}, n_i \in \mathbb{N}, a_i \in A, 1 \leq i \leq r \}$$

حال اگر $S = \langle A \rangle$ گوئیم S توسط A تولید میشود یا A دستگاه مولد S است.

تعریف ۵.۳.۱. تکرار S را با تولید متناهی گوئیم هرگاه دارای یک دستگاه مولد متناهی باشد .

تعریف ۶.۳.۱. تکرار G را گروه گوئیم هرگاه داشته باشیم:

$$\forall g \in G ; \exists (-g) \in G \quad s.t \quad g + (-g) = (-g) + g = \circ$$

عبارت دیگر تکراری را که عضو آن دارای وارونی در خودش باشد گروه می نامیم و عضو وارون هر عضو آن را با $(-g)$ نشان میدهیم .

تعریف ۷.۳.۱. فرض کنیم G یک گروه باشد گوئیم گروه G آبدلی است هرگاه داشته باشیم:

$$\forall g, g' \in G ; g + g' = g' + g$$

تعریف ۸.۳.۱. فرض کنیم G یک گروه باشد. زیرمجموعه ی ناتهی H از G را زیرگروه G گوئیم هرگاه H و عمل دوتایی $+$ یک گروه باشد عبارت دیگر هرگاه داشته باشیم:

$$\forall a, b \in H ; ab^{-1} \in H$$

تعریف ۹.۳.۱. فرض کنیم G یک گروه آبدلی و G_1, \dots, G_n, \dots زیرگروه های آبدلی G باشند. جمع مستقیم متناهی

$$G_1 \oplus \dots \oplus G_n$$

را با استقراء روی n به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$G = G_1 \oplus G_2$$

هرگاه دو شرط زیر برقرار باشند:

الف) $G = G_1 + G_2$ یعنی داشته باشیم:

$$\forall a \in G \rightarrow \exists g_1 \in G_1, g_2 \in G_2 ; a = g_1 + g_2$$

$$(ب) \quad G_1 \cap G_2 = \{0\}$$

برای $n > 2$ داریم:

$$G_1 \oplus \cdots \oplus G_{n+1} = [G_1 \oplus \cdots \oplus G_n] \oplus G_{n+1}$$

و آن را با علامت زیر نشان می‌دهیم:

$$\sum_{i=1}^n G_i = G_1 \oplus \cdots \oplus G_n$$

هرگاه دو شرط زیر برقرار باشند:

$$(الف) \quad G = G_1 + \cdots + G_n$$

$$(ب) \quad \forall i \quad G_i \not\subseteq G_1 \cap G_{i-1} \cap G_{i+1} \cap \cdots \cap G_n$$

تعریف ۱۰.۳.۱. فرض کنیم H زیرگروه G باشد. اگر $g \in H$ همداسته H تولیدشده توسط g را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$Hg = \{hg \mid h \in H\}$$

و به طور مشابه

$$gH = \{gh \mid h \in H\}$$

همداسته H چپ تولیدشده توسط g است.

تعریف ۱۱.۳.۱. فرض کنیم H زیرگروه G باشد. H را زیرگروه نرمال G گوئیم هرگاه داشته باشیم:

$$\forall g \in G ; gH = Hg$$

و آن را با $H \trianglelefteq G$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۱۲.۳.۱. اگر H زیرگروه نرمال G باشد. ضرب گروه را روی همداسته های آن به صورت زیر تعریف می‌کنیم:
اگر aH و bH همداسته های چپ H در G باشند:

$$(aH)(bH) = (abH)$$

همدسته های زیرگروه نرمال H در G به همراه ضرب تعریف شده در بالا یک گروه تشکیل میدهند که آن را گروه خارج قسمتی G روی H می نامیم و با $\frac{G}{H}$ نشان میدهیم. عضو خنثی در این گروه 1 است یعنی داریم:

$$1H = H$$

و عضو وارون aH نیز $a^{-1}H$ است.

تعریف ۱۳.۳.۱. مجموعه R را به همراه دو عمل دوتایی $+$ و \cdot حلقه گوییم هرگاه شرایط زیر برقرار باشند:

الف) $(R, +)$ یک گروه آبدلی باشند و گوییم R برای هر عضو مانند x دارای عضو خنثی 0 و عضو وارون $-x$ است.
ب) برای هر $a, b \in R$ داشته باشیم:

$$a \cdot (b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c \quad (1.0)$$

$$a \cdot (b + c) = a \cdot b + a \cdot c \quad (2.0)$$

$$(b + c) \cdot a = ba + ca \quad (3.0)$$

بعلاوه اگر برای هر $a, b \in R$ داشته باشیم:

$$a \cdot b = b \cdot a$$

حلقه $(R, +, \cdot)$ را جابجایی گوییم.

به اختصار حلقه $(R, +, \cdot)$ را با R نشان میدهیم.

تعریف ۱۴.۳.۱. فرض کنیم R یک حلقه باشد. ایدال I از حلقه R زیرمجموعه ای از R است به طوریکه

الف) $(I, +)$ زیر گروه جمعی $(R, +)$ باشد.

ب) برای هر $x \in R, y \in R$ داشته باشیم:

$$xy \in I \quad (1.0)$$

$$yx \in I \quad (2.0)$$

تعریف ۱۵.۳.۱. فرض کنیم R یک حلقه و P یک ایدال آن باشد ایدال P را اول گوییم هرگاه $\langle 1 \rangle \neq P$ و داشته باشیم:

$$xy \in P \Rightarrow x \in P \vee y \in P$$

تعریف ۱۶.۳.۱. مجموعه‌ی تمام ایدال‌های اول حلقه‌ی A را اسپکتروم گوئیم و با $Spec(A)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۱۷.۳.۱. فرض کنیم A یک حلقه باشد. دنباله‌ی متناهی‌ی از $(n + 1)$ ایدال اول A را که به صورت $P_0 \supset P_1 \supset \dots \supset P_n$ است؛ زنجیر اول از طول n گوئیم.

اگر $P \in Spec(A)$ ؛ سوپریمم طول زنجیرهای اول با $P_0 = P$ را ارتفاع P می‌نامیم و آن را با $ht(P)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۱۸.۳.۱. فرض کنیم A یک حلقه و I ایدالی از آن باشد. ارتفاع ایدال I را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$ht(I) = \inf\{ht(P) \mid I \subseteq P\}$$

تعریف ۱۹.۳.۱. فرض کنیم I ایدال سره حلقه‌ی R باشد. از آنجا که I زیرگروه جمعی گروه آبدلی R است پس در R زیرگروه نرمال است. در گروه خارج قسمتی $\frac{R}{I}$ ضرب همدسته‌های I را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\forall r, s \in R; (r + I).(s + I) = rs + I$$

همدسته‌های I به همراه عمل جمع حلقه و ضرب تعریف شده در بالا یک حلقه تشکیل می‌دهند و آن را حلقه‌ی خارج قسمتی R روی I می‌نامیم و با $\frac{R}{I}$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۲۰.۳.۱. فرض کنیم A یک حلقه‌ی جابجایی باشد. A -مدول M گروه آبدلی M است بطوریکه برای هر $a, b \in A, x, y \in M$ و عمل دوتایی ضرب $A \times M \rightarrow M$: با ضابطه‌ی $(a, x) \mapsto a.x$ داشته باشیم:

$$a.(x + y) = a.x + a.y \quad (\text{الف})$$

$$(a + b).x = a.x + b.x \quad (\text{ب})$$

$$(a.b).x = a.(b.x) \quad (\text{ج})$$

در صورتیکه A یک حلقه‌ی یکدار باشد و شرط زیر نیز برقرار باشد:

$$1.x = x \quad (\text{د})$$

A -مدول M را یکانی گوئیم.

تعریف ۲۱.۳.۱. حلقه‌ی مدرج؛ حلقه‌ای مانند A به همراه خانواده‌ی $(A_n)_{n \geq 0}$ از زیرگروه‌های جمعی گروه A است بطوریکه

$$A = \bigoplus_{n=0}^{\infty} A_n \text{ (الف)}$$

$$m, n \geq 0; A_m \cdot A_n \subseteq A_{m+n} \text{ (ب)}$$

در این صورت A_0 یک زیرحلقه و هر A_n ؛ A_0 -مدول است.

تعریف ۲۲.۳.۱. میدان K ؛ حلقه ای جابجایی است که در آن $1 \neq 0$ و هر عضو ناصفر مانند a وارون پذیر است یعنی داریم:

$$\forall a \in K; \exists a^{-1} \in K \text{ s.t. } a \cdot a^{-1} = a^{-1} \cdot a = 1$$

تعریف ۲۳.۳.۱. فرض کنیم R یک حلقه ی جابجایی باشد که یک فضای برداری روی میدان K نیز هست. در این صورت R ؛ یک K -جبر جابجایی است هرگاه برای هر $\alpha \in K$ و هر $u, v \in R$ داشته باشیم:

$$(\alpha \cdot u) \cdot v = \alpha \cdot (u \cdot v) = u \cdot (\alpha \cdot v)$$

تعریف ۲۴.۳.۱. فرض کنیم S یک نیمگروه باشد حلقه ی نیمگروهی $K[S]$ ؛ K - جبری با K -پایه ی $\{t^a \mid t \in S\}$ است که عمل جمع آن به صورت مولفه به مولفه و عمل ضرب آن نیز به صورت زیر تعریف میشود:

$$t^a \cdot t^b = t^{a+b}.$$

تعریف ۲۵.۳.۱. فرض کنیم $(M, *_M)$ و $(N, *_N)$ دو تکوار باشند. همریختی تکواری $\phi : (M, *_M) \rightarrow (N, *_N)$ تابع روی مجموعه به صورت $\phi : M \rightarrow N$ است بطوریکه

$$\forall m, n \in M; \phi(m *_M n) = \phi(m) *_N \phi(n) \text{ (الف)}$$

$$e_M \in M, e_N \in N; \phi(e_M) = \phi(e_N) \text{ (ب)}$$

تعریف ۲۶.۳.۱. نیمگروه آفین؛ تکواری با تولید متناهی مانند S است که برای برخی $n \in \mathbb{Z}$ میتوان آن را در \mathbb{Z}^n نشانند.

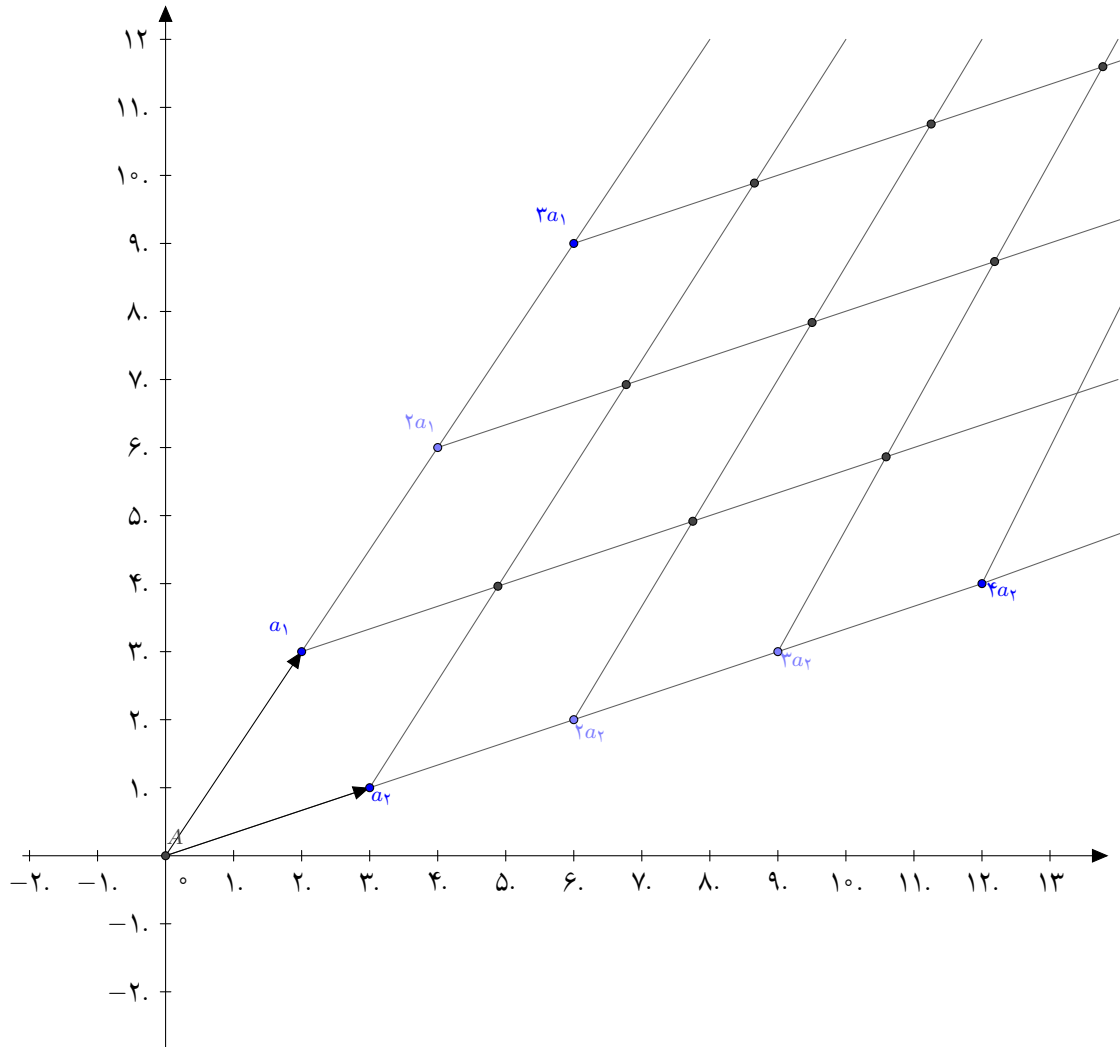
تعریف ۲۷.۳.۱. فرض کنیم S یک نیمگروه آفین باشد نیمگروه S را کاهش یافته گوئیم هرگاه داشته باشیم:

$$S \cap (-S) = \{0\}$$

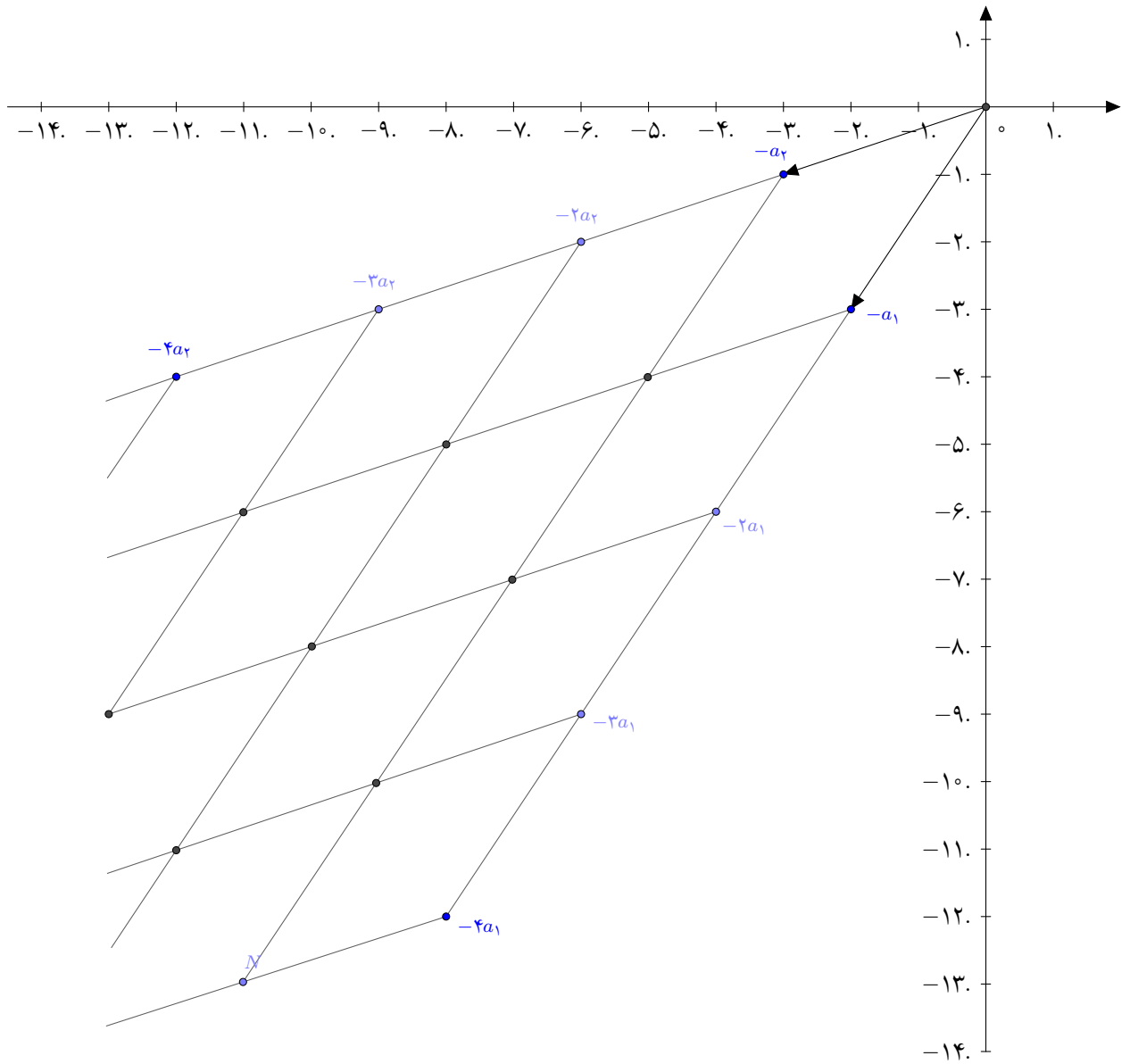
تعریف ۲۸.۳.۱. فرض کنیم S یک نیمگروه آفین باشد در این صورت گروه تولیدشده توسط S را به صورت زیر تعریف میکنیم:

$$G(S) = \{a - b \mid a, b \in S\}$$

مثال ۲. فرض کنیم $A = \{a_1 = (2, 3), a_2 = (3, 1)\}$ و $S = \langle A \rangle$.

شکل ۱.۱:

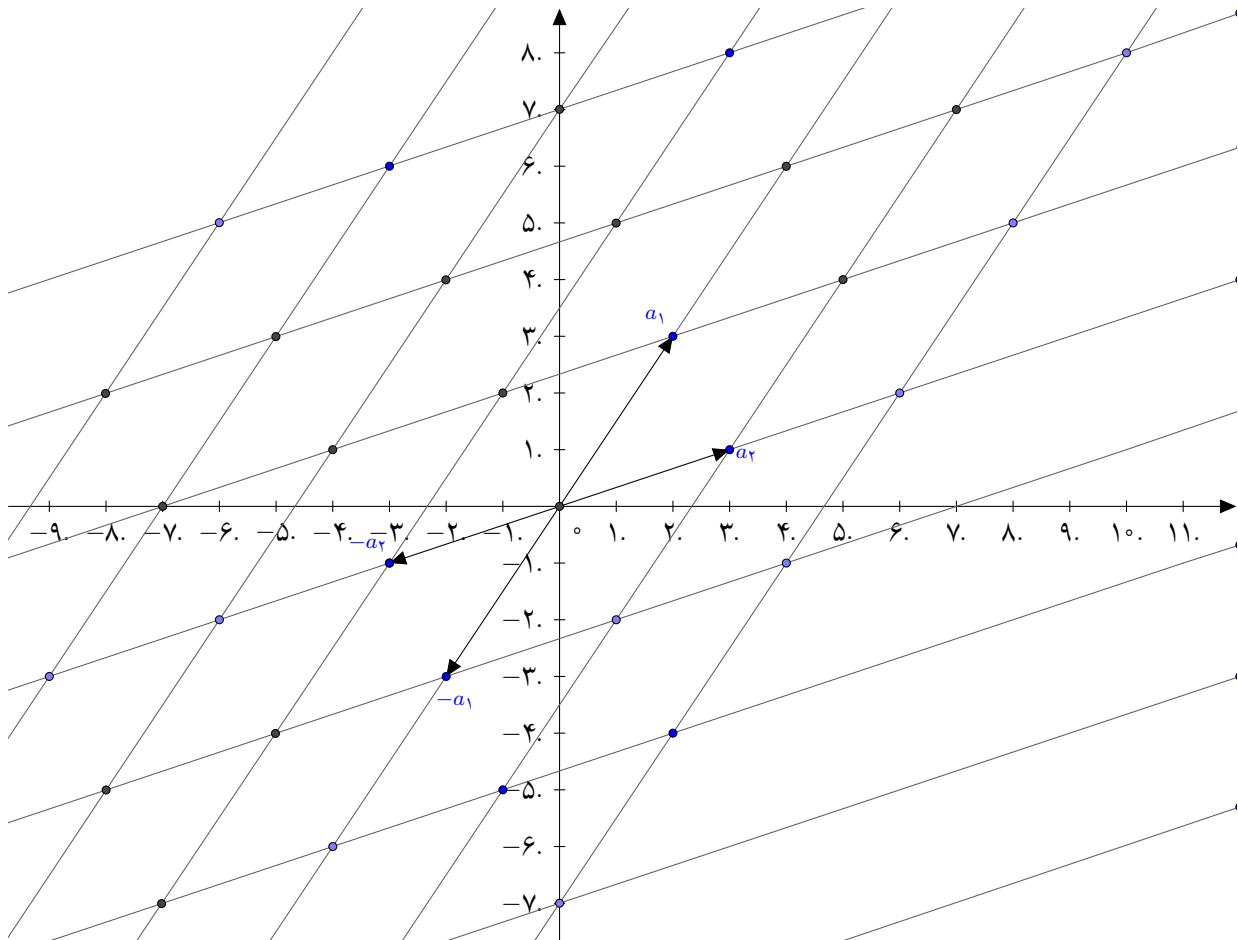
شکل ۲.۱:

طبق تعریف؛ S زیرتکواری از \mathbb{N}^2 است که دارای دستگاه مولد متناهی می‌باشد بنابراین S یک نیمگروه آفین است. آنچه در شکل ۱.۱ می‌بینیم نیمگروه آفین تولیدشده توسط مجموعه‌ی A است و در شکل ۲.۱ نیز $(-S)$ را تشکیل

داده‌ایم. با توجه به شکل‌های ۱.۱ و ۲.۱ داریم:

$$S \cap (-S) = \{0\}$$

در نتیجه S نیم‌گروه آفین کاهش یافته است.

شکل ۳.۱:

آنچه در شکل ۳.۱ می‌بینیم نیز گروه تولیدشده توسط نیم‌گروه آفین S است.

تعریف ۲۹.۳.۱. فرض کنیم S یک نیم‌گروه آفین و $s \in S \setminus \{0\}$ باشد. مجموعه‌ی اپری s در S به صورت زیر تعریف

میشود:

$$Ap(S, s) = \{x \in S \mid x - s \notin S\}$$

تعریف ۳۰.۳.۱. نیمگروه عددی؛ زیرتکوارای مانند S است که دارای متمم متناهی در \mathbb{N} باشد.

تعریف ۳۱.۳.۱. فرض کنیم S یک نیمگروه عددی باشد. بزرگترین عدد صحیحی را که متعلق به S نیست عدد فروبنیوس گوئیم و آن را با $F(S)$ نشان می‌دهیم. بنابراین داریم:

$$F(S) + 1 + \mathbb{N} \subseteq S$$

تعریف ۳۲.۳.۱. فرض کنیم S یک نیمگروه عددی و $F(S)$ عدد فروبنیوس آن باشد. در این صورت $F(S) + 1$ را هادی S می‌نامیم.

تعریف ۳۳.۳.۱. مخروط گویا در فضای برداری \mathbb{Q}^n زیرمجموعه‌ای مانند C است بطوریکه تحت ترکیبات خطی با ضرایب مثبت در \mathbb{Q} بسته باشد. عبارتی $C \subseteq \mathbb{Q}^n$ یک مخروط است هرگاه داشته باشیم:

$$\forall x \in C, \lambda \in \mathbb{Q}_{>0} \Rightarrow \lambda x \in C$$

تعریف ۳۴.۳.۱. فرض کنیم $u = (u_1, \dots, u_k) \in \mathbb{Z}^k$ در این صورت تعریف می‌کنیم:

$$u^+ = (\alpha_1, \dots, \alpha_k) \quad ; \quad \alpha_i = \begin{cases} u_i & u_i \geq 0 \\ 0 & u_i < 0 \end{cases}$$

$$u^- = (\beta_1, \dots, \beta_k) \quad ; \quad \beta_i = \begin{cases} -u_i & u_i \leq 0 \\ 0 & u_i > 0 \end{cases}$$

داریم:

$u = u^+ - u^-$ که در آن u^+ را قسمت مثبت و u^- را قسمت منفی u می‌نامیم.

تعریف ۳۵.۳.۱. فرض کنیم L یک مجموعه‌ی ناتهی باشد که آن را الفبا می‌نامیم و اعضای آن را حروف L گوئیم. مجموعه‌ی شامل تمام دنباله‌های مرتب با طول متناهی و بزرگتر از صفر را با L^* نشان می‌دهیم یعنی برای $n \in \mathbb{N}$ و $b_1, \dots, b_n \in L$ عضوی مانند w از L به صورت زیر است:

$$w = b_1 \dots b_n$$

که اعضای آن را کلمات روی الفبای L می نامیم. کلمات تک حرفی مانند b در L را به همان صورت b در L^* نشان می‌دهیم یعنی $L \subseteq L^*$. مجموعه L^* با عمل دوتایی زیر یک نیمگروه آزاد روی L تشکیل می‌دهد:

$$\cdot : L^* \times L^* \rightarrow L^*$$

$$(v, w) \mapsto vw$$

$$v = a_1 \dots a_m, w = b_1 \dots b_n$$

$$vw = a_1 \dots a_m b_1 \dots b_n$$

نیمگروه آزاد L^* دارای خاصیت جهانی زیر است:

فرض کنیم L^* یک نیمگروه آزاد روی L و S نیمگروهی دلخواه و $f : L \rightarrow S$ نگاشتی بین دو نیمگروه L و S باشد. در این صورت همریختی نیمگروهی منحصر به فرد $f^* : L^* \rightarrow S$ موجود است بطوریکه دیاگرام زیر جابجایی باشد:

$$\begin{array}{ccc} L & \xrightarrow{f} & S \\ & \searrow j & \uparrow \exists! \bar{f} \\ & & L^* \end{array}$$

ملاحظه ۱. خاصیت ارشمیدسی اعداد

فرض کنیم $a, b \in \mathbb{R}_{>0}$ در این صورت

$$\exists n \in \mathbb{Z}_{>0}; na > b$$